

Når man lægger et politisk arbejdsprogram frem, er der altid en reel en risiko for at få kommentarer som dem Harold Macmillan, den britiske politiker, engang gav til sine politiske modstandere, Han sagde: Jeres forslag er både sunde og nye. Desværre er de nye forslag ikke sunde og de sunde forslag ikke nye.

I Kommissionens arbejdsprogram for 2015 er der en række forslag, der vigtigst af alt er sunde, og mange af dem er også nye.

Juncker Kommissionen har valgt en radikalt anden fremgangsmåde med sit program end hidtil. Hvor programmerne fra 2010 til 2012 indeholdt næsten 200 initiativer i gennemsnit om året, indeholder programmet for 2015 blot en tiendedel af dette gennemsnit, nemlig 23 kernesunde initiativer.

Dette valg er ikke tilfældigt. Det udspringer direkte af Junckers mandat fra Europa-Parlamentet og en klar opfattelse af, hvad de europæiske borgere forventer af den europæiske union. Ikke en union, der bevidstløst fremsætter forslag om alt, hvad der kan fremsættes forslag om. Ikke en union der tror, at mængden af forslag og detaljen af forslag beviser vigtigheden af institutionen.

Tværtimod. Kommissionens synspunkt er, at kun hvis der er en klar og tydelig europæisk merværdi ved handling på europæisk plan, skal der handles. Ellers ikke. Det er ikke et nemt eller populært standpunkt. For bag hvert emne og hvert

forslag, gemmer der sig en følgegruppe, der mener, at netop deres projekt er af afgørende vigtighed, også på EU-plan. Men sagen er, at selv om noget er vigtigt, er det ikke altid en god ide, at det skal være et prioriteret EU-projekt. Og Kommissionen har den opfattelse, at denne strøm af forslag skal standses, ikke i ministerrådet eller i parlamentet, men allerede inden Kommissionen fremsætter forslag. For når først tandpastaen er ude af tuben, er det som bekendt ret svært at få den ind igen! Initiativretten skal bruges til at stille de rigtige forslag, ikke de fleste forslag.

EU skal naturligvis gøre mere på mange store områder. EU skal gøre mere for økonomien og støtte bestræbelserne på at skabe vækst og nye jobs i Europa. EU skal hjælpe endnu mere med at kæmpe for sikkerhed og fred og frihed i Europa, så vi ikke skal opleve flere situationer, hvor lande forsøger at ændre grænserne med magt som Rusland forsøger at gøre det lige nu på Krim-halvøen og i Østukraine. EU skal gøre mere for i solidarisk fællesskab at løse de enorme og dramatiske humanitære problemer med den store indstrømning af flygtninge over vores sydlige og sydøstlige grænser. EU skal hjælpe medlemslandene, hvor man kan, med at styrke sikkerheden i vores lande, hvor de bliver ramt af uacceptable voldshandlinger og terrorisme. På alle disse områder kommer Kommissionen til at foreslå handling og fremlægge forslag.

Men til gengæld skal EU holde sig væk fra de mange, mange områder, hvor det giver bedre mening, at

samfundsproblemerne diskuteres og løses i byråd, i kommuner, i regioner, på nationalt plan. Dette er det første og grundlæggende budskab, som Juncker-kommissionen har sendt med arbejdsprogrammet for 2015. Og i de første måneder af denne kommissions levetid har man sat handling bag disse ord. Der er ikke taget nogle initiativer, ikke stillet nogen forslag, der ikke udspringer direkte af den begrænsede liste af politiske prioriteter.

Men fordi der er færre forslag, betyder det ikke, at det bliver nemmere at skabe fremskridt. Bag hver eneste af de initiativer, som lægges frem i år, er der vanskelige dilemmaer og vigtige politiske valg at foretage.

Derfor er mødet i dag, som Kommissionen er glad og taknemmelig for, at Europa-Udvalget har taget initiativ til, vigtigt for det giver mulighed for at diskutere nogle af de store emner, der er på vej, på et tidligt tidspunkt. Fra mere end tyve års arbejde i vigtige dele af Kommissionen, ved jeg, at hvis man vil have indflydelse i Europa, skal man være velforberedt og tidligt ude og klar til at formulere sine standpunkter. Det kan sådan et møde her hjælpe til med, sådan at det bedst mulige grundlag for de politiske beslutninger, for den danske holdning, tilvejebringes. Og man undgår måske, at man efter at toget er kørt, opdager, at der var noget eller nogen, der blev glemt på perronen, og måske kan man undgå, at man senere kommer til at glemme, hvad man selv har været med til at bestemme.

De fem temaer, der skal diskuteres på mødet i dag, er alle både politiske vigtige og politisk vanskelige.

Tag de forslag, der kommer til efteråret om arbejdskraftens frie bevægelighed og adgangen til sociale ydelser under de nationale sociale sikringssystemer. Hvor ligger balancen mellem på den ene side de uomtvistelige fordele, der er ved at forøge arbejdskraftens mobilitet, de fordele der er ved at sikre, at kvalificeret arbejdskraft når frem til der, hvor der er brug for den, til at skabe vækst i økonomien. Og så på den anden side, den følelse af uretfærdighed, der opleves, når de sociale sikringssystemer misbruges. Adgang til arbejdsmarkedet er ikke det samme som automatisk adgang til sociale sikringssystemer, men samtidig kan man selvfølgelig ikke diskriminere. I den diskussion der kommer, vil der være vidt forskellige synspunkter, og mange velbegrundede i synspunkter om økonomisk effektivitet, men også om social rimelighed. Hvordan vil Danmark kunne spille godt ind i den diskussion, så der er en mulighed for, at man kan komme ud med nogle holdbare løsninger, der ikke ruller det indre marked tilbage?

Eller tag energiunionen. Hvor det kan synes helt åbenbart, at det vil være til fordel for EU som helhed, hvis vi samarbejder meget tættere om en mere integreret og effektiv udnyttelse og udbygning af vores energimarked, så er situationen vidt forskellig i forskellige lande. Nogle har en stærkt diversificeret energiforsyning, andre er afhængig af een energiform og måske en eller få eksterne leverandører. Nogle har store

kommercielle interesser i specifikke dele af sektoren, andre har en stærk politisk platform i et ønske om at reducere brugen af fossile brændstoffer.

Tag ideen om det digitale indre marked, hvor forbrugerrettighederne ved handel på nettet er forskellige fra land til land og vanskelige at håndhæve og gennemskue for forbrugeren, og dermed sætter en begrænsning på hvordan det store økonomiske potentiale udnyttes. Eller det forhold, at brugsrettigheder til digitalt materiale standser ved landegrænsen, så det kommercielle slogan om at "tag dit yndlingsprogram med dig overalt" gælder lige til du støder ind i en landegrænse. Men også her er der store kommercielle og nationale interesser involverede. Argumenterne for fælles løsninger til fordel for borgerne er overvældende, men modstanden vil også være stor. Hvordan finder man balancen der?

Eller tag de initiativer, der er blevet fremlagt af Kommissionen i dag om at sikre en større transparens i virksomheders selskabsskattebetalinger og en begrænsning i deres muligheder for skattetænkning på tværs af grænserne. I mange, mange år har et flertal af EU's lande, herunder også Danmark, været imod forslag om et tættere samarbejde på skatteområdet, og man har også fastholdt et krav om enstemmighed på dette område. Vil den intense diskussion, der har været om det i de seneste måneder være nok til, at EU vil kunne gøre fremskridt på et område, der nøgternt set

er til gavn for både stater, skatteydere og retlinede virksomheder?

Eller tag endelig diskussionen om udmøntningen af Kommissionens forslag til et stort investeringsinitiativ, der er centralt for at fastholde en mere positiv udvikling af samfundsøkonomien, men hvor dette kræver, at landene akcepterer, at de supplerende investeringer skal gå til de bedste og mest lovende projekter snarere end efter en bestemt fordelingsnøgle. Kun sådan vil man kunne finde de bedste projekter og generere den investeringseffekt, man ønsker, uden at belaste de offentlige kasser mere.

På alle disse områder vil det kræve hårdt politisk arbejde at opnå resultater, og det er det fokus skal være på.

Kommissionen er overbevist om, at hvor det er afgørende vigtigt, at vi fastholder den nye tilbageholdenhed med at holde EU væk fra områder, hvor EU ikke har noget at gøre, er det lige så vigtigt, at vi viser viljen til at gøre en forskel på de områder, hvor EU skal gøre en forskel.

Og da det er centralt, at alle medlemslandene kommer tidligt ind i substansdiskussionerne, derfor er dette inspirationsmøde et positivt element i den tidlige forberedelse. Ikke mindst for et mindre medlemsland er det styrken, formuleringen og timingen af argumentet, der er afgørende.

Tak for ordet.